

Денем светец, нощем крадец.

Ден и до пладнѣ.

Денье като има и цѣр са намира.

Деньт мръква от тъмно, а човѣка нахари го зачернят.

Деньт не е в' торба, — Работи денѣ, а не нощѣ.

Деньт са познава още от вечеръта какъв ще бѫде.

Деньт са свършва от тъмнина, а па човѣк от ядове.

Деньт си от сутрин'та заличава.

Денѣ не спіж, нощѣ вода не пийж, от какво ще са разболіж. — Двѣ дѣца се нѣщо прѣпрѣли, едното било лѣкарско, а другото млѣкарско; лѣкарското сърдито рѣкло на млѣкарското: чакай ти ще се разболиш и аз ще кажж на татя да не ти дава цѣр, че да умреш. А млѣкарското отговорило: че аз денѣ

Дервиш баба хоп, не ядваш ли дроб.

Дерй бвци, храни вблци. — Отдават я на Софрония Вратчански за Гърцитѣ.

Десет години да ходїж аз и да са не научж да поревж като теле. — Виж: Да ходїж девет. . . .

Десет мина направили, единъ развалил.

Десет обѣщавай, а по едно давай.

Десет отмѣрвай, едно отрѣзвай.

Десет прѣстъе Богу наддиляват.

Десет ги има, девет ги намира. — Насрадин ходжа за магаретата. Грѣц.

Джавка като пале.

Джамът са счупи, не става вече цѣл — т. е. какъв'то е билъ.

Джапа като патка.

Джелвилик не е халваджилък.

Джуркави очи джуркаво гледат.

Джуркай (си) Гано копривата.

Джурко са вечер жени, сутрин са разженя.

Джуркан боб, леща с' дроб.

Дяволите сѫ най много сърдяли кога пърдѣли умрѣлитѣ.

Дива за снѣг отива.

Диван да ми стоиш, в' очи да ма гледаш. — От пѣсен.

Диван — чапрас да му стои.

Див глог питомно гроздье не ражда.